

From: <sabinaschweid@gmail.com> Sabina Schweid
Sent: Sunday, August 15, 2021 12:53 PM
To: <baryosef@bgu.ac.il> חמוטל בר-יוסף
Subject: מצאתי אותו באינטרנט

צהריים טובים חמוטל,

קראתי בשבת בהנאה רבה את שני הסיפורים שלך.

קצת קינאתי. היצירתיות שלך מעוררת קנאה. את כמו בת הטוחן
מרומפלסטיסקין, המסוגלת להפוך כל חומר לחוטי זהב. מה עוד מופלא
בכתיבתך, שהיא מלאת אנרגיה, התרגשות, אפילו סערת נפש וכל אלה טובים
לאנשים שבעצמם אינם חווים כבר את החיים באינטנסיביות כזאת. אני שמחה
ביכולת שנשארה לי להתרגש מספרות. תודה רבה! סבינה

<avnerhol@gmail.com> Avner Holtzman :**From**

Sunday, August 15, 2021 12:20 PM :**Sent**

<baryosef@bgu.ac.il> חמוטל בר-יוסף :**To**

Re: FW :**Subject** :שאלה

שלום חמוטל,

מיהרתי לקרוא את ספרך - עדות על כך שהוא מעניין ומושך לקריאה. שני הסיפורים כתובים היטב ומשכנעים בדינמיקה האנושית הנבנית בהם. הם גם אמינים מבחינת הריאליה וחיי הנפש, החל בפרטי הנוף האנגלי וכלה בחיי האקדמיה או בבקיאות האינטימית במוזיקה קלאסית. ברורה ההקבלה הבסיסית ביניהם על אף חילופי הדמויות והנסיבות, וגם השאלות העיקריות העולה משניהם דומה בעיניי: האם גורלו של הקשר נקבע מראש להיות קצר ימים מחמת תכונותיה של הגיבורה? (הרי גם בסיפור השני היחסים דועכים לא רק בשל אי-רצונו של אנדרו לפרק את נישואיו, אלא בשל הסלידה המתעצמת של יהודית מכל מיני פרטים מעצבנים בחזותו ובהתנהגותו). והאם כל זוגיות ממושכת נדונה לדהות ולהסתאב? נזכרתי בהקשר זה בשורה של אלתרמן מתוך "חגיגת קיץ": "לא המוות, אמרנו, יפריד - אבל הפרידו החיים".

הסיפור הראשון שבה יותר את לבי, וזאת בעיקר בזכות דמותו המלבבת של אלי. תחושת החמצה כאן יותר חזקה, משום שהיחסים בין השניים היו בעלי פוטנציאל אמיתי לולא חיבלה בהם גבריאלה מתוך דחף של הרס עצמי. הסיפור השני, על אף דייקנות התיאור, נראה לי שרוי יותר בעולם לא מציאותי, וגם הפריעה לי הדביקות הרגשנית המופרזת בעיקר מצדו של אנדרו במכתביו. אסוציאציה נוספת העולה בעיניי מן הספר היא לסיפוריה הקצרים של עמליה כהנא כרמון, כאילו נטלת שניים מסיפוריה והטענת אותם בנפח ובממשות מבלי להפר את מבנה העומק שלהם. אבל כאמור, התרשמתי ונהייתי מן הספר כולו.

אבנר הולצמן

17.8.21

תודה רבה על ספרך "מצאתי אותו באינטרנט".

אני אוהבת את סגנון הכתיבה שלך ונהנית מאוד מסיפוריך, המלאים עצב
והומור ועשירים בהפתעות.

אמונה אלון